

Dubravko Mihanović

INDIJANCI

(radio - igra)

Likovi :

OTAC, 40 godina

DJEČAK, 6 godina

PRVI MLADIĆ, 25 godina

DRUGI MLADIĆ, 22 godine

Događa se u automobilu (PRVI MLADIĆ i DRUGI MLADIĆ) i u stanu u stambenoj zgradi (OTAC i DJEČAK), jedne zimske večeri. Govor Prvog i Drugog mladića je naglašeno neknjiževan, "škrt", bez posebnih dijalektoloških obilježja.

1.

(Noć. Stan u stambenoj zgradi. Izvana, zvuci s ulice.)

Otac. Na početku je indijansku zemlju prekrivala magla. Manitu, indijanski Bog, nalazio se u toj magli, izgubljen u prostoru, raspršen. Prvo je stvorio prostranu zemlju i nebo. Poslije toga je stvorio sunce, mjesec i zvijezde i odredio im je stalne putanje. Ono kako su se kretali i kako se još uvijek kreću. Zatim je zapuhao siloviti vjetar i raspršio je maglu i voda je snažno potekla u daljinu. Tada je nastalo puno otoka koje...

(Stanka.)

Otac. Zijevaž, Mali Dabre. To znači da te ne zanima priča o Indijancima?

Dječak. Zanima me.

Otac. Onda si jako pospan. Ha?

Dječak. Nisam.

Otac. Je li Mali Dabar siguran da mu se sluša?

Dječak. Da.

2.

(Unutrašnjost automobila. Automobil stoji. Prvi mladić i Drugi mladić sjede na prednjim sjedištima.

Prvi mladić pripali cigaretu "Zippo" upaljačem.)

Drugi mladić. Daš mi jednu?

(Stanka. I Drugi mladić pripali cigaretu.)

Drugi mladić. I ja sam im'o sličan "Zippo". Isto sa zmijom. Srebrni. Bio je pravi.

Prvi mladić. I?

Drugi mladić. Ukrali mi ga.

Prvi mladić. 'Ko?

Drugi mladić. Pizde. Ne znaš ih. Mislio sam, mogu se u njih pouzdat', znamo se, a oni mi ukrali upaljač čim sam im okrenuo leđa. Nisam mog'o vjerovat'.

(Stanka.)

Drugi mladić. Sad se boje izać' iz kuće. Znajuju šta će bit' ako naiđu na mene.

(Stanka.)

Drugi mladić. Sanj'o sam puževe. Popodne, kad sam zasp'o. Šta to znači?

Prvi mladić. Nemam pojma. Šta bi značilo. Jesi ih jeo ili...?

Drugi mladić. Nisam. Hod'o sam po njima.

Prvi mladić. Hod'o?

Drugi mladić. Jesi kad provaljiv'o s "kombinirkama"?

Prvi mladić *(Ne shvaća.)*. Jesam...

Drugi mladić. Onda znaš onaj zvuk kad stišneš kvaku i zavrtiš... pa brava pukne iznutra? "Tclj..."

Prvi mladić. Znam.

Drugi mladić. E, pa slično zvuči kad staneš na puža. "Tclj..." Samo šta sam ja stao na jedno milion puževa. "Tclj, tclj, tclj..." Nije baš ugodno.

(Stanka.)

Prvi mladić. Šta, uvijek sanjaš takva sranja?

Drugi mladić. Ne znam. Ne.

(Stanka.)

Drugi mladić. 'Oćemo krenut'?

Prvi mladić. 'Oćemo. Kad popušim.

(Stanka.)

Drugi mladić *(Povuče dim.)*. "Lucky" je zakon. Šta je, je. Osjetiš ga u ušima... To ti je Crv prod'o?

Prvi mladić. Da.

(Stanka.)

Drugi mladić. Misliš da će sve proć' u redu?

Prvi mladić. To se nikad ne može znat'.

Drugi mladić. Znam da ne može, al' šta misliš? Onako, po osjećaju.

Prvi mladić. 'Oće.

Drugi mladić. Normalno. Znao sam.

(Stanka.)

Drugi mladić. Imaš maske?

Prvi mladić. Imam.

Drugi mladić. I? Šta smo danas?

Prvi mladić. Indijanci.

(Prvi mladić povuče dim i ugasi cigaretu. Upali motor. Automobil krene.)

3.

(Stan u stambenoj zgradi.)

Otac. Manitu je stvorio sva bića i zamislio je da žive u miru. Stvorio je ljude, ribe, kornjače, zvijeri i ptice. Nabavio im je hranu, kad su je poželjeli imati.

Dječak. Zašto ne kažeš : "Kad su bili gladni."?

Otac. Zahtjevan si ti, Mali Dabre. "Nabavio im je hranu kad su bili gladni." Ali...

(Otac nakratko zastane s pričom.)

Otac *(Nastavi.)*. Ali jedno zlo biće, moćni čarobnjak, kriomice je došlo na zemlju i sa sobom je donijelo zlo, svađu i nesreću, donijelo je nevrjeme, bolest i smrt...

Dječak *(Prekine ga.)*. Kako je izgledalo?

Otac. Biće?

Dječak. Da.

Otac. Kao... zmija.

(Stanka.)

Otac. Slušaš dalje?

Dječak. Aha.

Otac. Biće se čvrsto zareklo da će Indijancima nanijeti zlo i donijelo je vodenu bujicu. Voda je tekla i tekla između brda, kuljala na sve strane i rušila sve pred sobom. Sva su bića, i ljudi i životinje, krenuli kroz poplavljene predjele i plićake, niz struju, k Otoku Kornjača. Na čelu im je bio Nanabuš, praotac svih Indijanaca.

Dječak. "Praotac"?

Otac. To je kao... djed od djeda od djeda od djeda...

Dječak (*Svidi mu se.*). ...od djeda od djeda od djeda od djeda...

Otac. Da. Prvi Indijanac.

Dječak (*Za sebe.*). "Na - na - buš".

4.

(*Unutrašnjost automobila. Na radiju tibo svira glazba.*)

Prvi mladić. Sreo sam ti sestru.

Drugi mladić. Da? Gdje?

Prvi mladić. Kod "Johnnya".

Drugi mladić. S kim?

Prvi mladić. S nekim punkerima. Bili su pijani k'o guzice.

Drugi mladić (*Prekine ga.*). Tu bi malu trebalo sredit'. Samo, nema 'ko...

(*Stanka.*)

Drugi mladić. Mi s trinaest godina nismo svaku večer bili pijani 'ko guzice, jel' da?

Prvi mladić. Ne znam. Nismo. Četnaest, petnaest, tu smo počeli...

(Stanka.)

Drugi mladić. Jel' ti se čini da mi jedno oko ide u križ?

Prvi mladić. Šta?

Drugi mladić. Desno oko, pogledaj... K'o da mi malo zanosi na lijevu stranu... Ha? Ne čini ti se?

Prvi mladić (*Nervozno.*). Ma... 'Oćeš da sletimo s ceste?

(Stanka.)

Drugi mladić. Marta je rekla da mi desno oko zanosi na lijevu stranu. Malo.

Prvi mladić. Kad ti je to rekla?

Drugi mladić (*Nervozno.*). Kakve veze ima kad? Rekla je.

Prvi mladić. Dobro, smiri se...

(Stanka.)

Drugi mladić. I?

Prvi mladić. Šta?

Drugi mladić. Pa jel' zanosi?

Prvi mladić. Ne mogu sad gledat'.

Drugi mladić. Ne moraš sad gledat'. Znaš kako izgledam.

Prvi mladić. Znam kako izgledaš, al' ti se nikad nisam zagled'o u desno oko. Jebi ga, nisam...

(Stanka. Prvi mladić pojača glazbu.)

Drugi mladić. Ej...

(Stanka. Drugi mladić stiša glazbu.)

Prvi mladić. Šta je?

Drugi mladić. Jel' ti Marta zgodna?

(Stanka. Drugi mladić još stiša glazbu.)

Prvi mladić. "Jel' mi Marta zgodna?" Pa je... zgodna je...

Drugi mladić. Baš... "zgodna"?

Prvi mladić. Možda nije moj tip, al'... Pa to smo već pričali.

Drugi mladić. Jesmo. Rek'o si da...

Prvi mladić *(Prekine ga.)*. Znam šta sam rek'o. I ti znaš šta sam rek'o. Zato mi nije jasno zašto sad 'oćeš da ti to ponavljam?

Drugi mladić. Rek'o si da ima male sise.

Prvi mladić. A šta, ti 'oćeš reć' da nema?

(Stanka.)

Prvi mladić. Zašto me to pitaš? "Jel' mi zgodna?" To je tvoja ženska. Tebi mora bit' zgodna.

Drugi mladić. Meni je zgodna.

Prvi mladić. Evo, vidiš. Odlično. Onda je sve u redu.

(Stanka.)

Drugi mladić. Istina je da ima... male sise... Al' nisam samo na to mislio...

Prvi mladić. A na šta si mislio?

Drugi mladić. Kakva ti je onako... cijela... I ne mislim... ne samo... "fizički"...

Prvi mladić. Okej mi je.

(Stanka.)

Drugi mladić. Jesi siguran?

Prvi mladić. Dobro, šta je tebi? "Jesam siguran" u šta? Dal' mi je okej?

Drugi mladić. Da.

Prvi mladić *(Nervozno.)*. Jesam. Siguran sam.

(Stanka. Drugi mladić uzme masku sa stražnjeg sjedišta i stavi ju na glavu.)

Drugi mladić *(Ispod maske, "indijanskim" pokličem.)*. Uuu!

Prvi mladić. Skini to.

Drugi mladić *(Ispod maske.)*. Nije bilo ničeg drugog? Osim Indijanaca?

Prvi mladić. Samo Mickey i Pluton. To smo već bili. I nekakvi... nilski konji.

Drugi mladić. Nilski konji?

Prvi mladić. Da.

(Stanka.)

Prvi mladić. Jesi očistio pištolje?

Drugi mladić. Jesam.

5.

(Stan u stambenoj zgradi.)

Otac. Nanabuš i drugi Indijanci molili su Manitua za pomoć i Manitu im je poslao svoju kći u kanuu. Ona je primila Indijance u kanu i tako su došli do Otoka Kornjača. Tamo su se nastavili moliti Manituu da se sve što je bilo razoreno obnovi. Tako je i bilo. Voda je otekla, zemlja se osušila, jezera su se umirila, svuda je zavladała tišina i zmijsko je biće otišlo.

Dječak. Kud?

Otac. Teško je reći, Mali Dabre. Indijanci ne znaju odakle je zmijsko biće došlo, pa ne mogu znati ni kamo se vratilo.

(Otac nakratko zastane s pričom.)

Otac *(Nastavi.)* Indijanci su se naselili na Otoku Kornjača, koji je bio daleko na sjeveru. Neki su bili jaki, a neki brzi, pa su se podijelili na graditelje kuća i lovce. Na sjeveru je bilo hladno, bilo je ledenih oluja i stalno je padao snijeg. Zato su Indijanci odlučili pronaći nove krajeve u kojima će biti jelena i bizona, i u kojima će biti toplo. Hoćeš još jednu deku, Mali Dabre?

Dječak. Neću.

Otac. Nije ti hladno?

Dječak. Nije.

Otac. Gdje sam stao?

Dječak. "Indijanci su otišli tražiti jelene i bizone i sunce i..."

Otac. Točno. Svi zajedno. Poglavice, muškarci, žene, djeca, psi... Klan Orla, klan Sove, klan Vuka...

Dječak. "Klan"?

Otac. Velika obitelj. Preci Čelavog Orla i Bijelog Vuka nastanili su se pokraj mora, bogatog ribama i školjkama, a ostali su Indijanci krenuli prema unutrašnjosti: prema Zemlji Borovih Šuma, koja je još uvijek bila blizu mora, i Zemlji Bizona, koja je bila smještena uz jezera. Zemlju uz more Indijanci su nazvali "Zemlja Riba". Kasnije su se neka plemena nastanila uz Žutu Rijeku, gdje je iz zemlje rastao kukuruz.

Dječak. Za kokice.

Otac (*Nasmije se.*). Za kokice.

Dječak. Gdje je Bik Koji Sjedi bio poglavica?

Otac. Misliš, u kojoj zemlji?

Dječak. Da.

Otac. Bik Koji Sjedi je kasnije postao poglavica. Poslije Lijepa Glave, Bijele Sove, Snažnog Kamena, Jedača Ribizla i još puno drugih poglavica...

Dječak. "Jedača Ribizla"?

Otac. Da. To je bio Indijanac koji je volio ribizle. Svi su Indijanci voljeli ribizle, ali Jedač Ribizla ih je volio najviše. Bio je lud za ribizlima. Kao ti, Mali Dabre, za... Za čim si ti ono lud?

Dječak. Za krafnama.

6.

(Unutrašnjost automobila. Tišina; glazba na radiju je utihnula.)

Prvi mladić. Evo nas...

(Automobil se polako zaustavlja.)

Drugi mladić. To je taj dućan?

Prvi mladić. Da.

(Stanka.)

Prvi mladić *(Zapali cigaretu.)*. Sad će devet... Svaki bi čas trebali početi' zatvarat'. Unutra će ostat' samo prodavačica i prodavač. Vidiš ih?

Drugi mladić. Vidim.

Prvi mladić. Kad svi izađu, ti i ja ulećemo unutra... Normalnim korakom, nemoj se žurit'. To, jasno, ne znači da, 'ko prošli put tražiš, šta ja znam, pljuge i whiskey, i to baš onaj koji si zamislio, nego da lijepo obavimo pos'o i odšetamo k'o ljudi... Jesmo se dogovorili? Kad ispraznimo blagajnu, izlazimo. A lizalice ćeš si kupit' sutra. Okej?

Drugi mladić. Kad stavljamo Indijance?

Prvi mladić. Pred vratima. I to mora bit' brzo. Jer ako ne'ko vidi da dva Indijanca ulaze...

Drugi mladić (*Prekine ga.*). Dobro, ne moraš mi crtat'.

(Stanka.)

Drugi mladić. Ja ću držat' tipa i žensku, jel'?

Prvi mladić. Šta, više bi volio kopat' po blagajni?

Drugi mladić. Evo ga. Ostali su sami.

(Stanka.)

Prvi mladić (*Tiho.*). Aha...

(Stanka.)

Drugi mladić. Daš mi još jednu cigaretu?

Prvi mladić. Sad ćeš pušit'?

Drugi mladić. Pa i ti pušiš. Uvijek pušimo prije...

Prvi mladić (*Prekine ga.*). Ne možemo pušit' kroz maske.

(Stanka.)

Drugi mladić. Šta, Indijanci nemaju otvore za usta? Mickey i Pluton su imali.

Prvi mladić. Čekaj, da vidim...

(Stanka. Prvi mladić uzme indijanske maske sa stražnjeg sjedišta.)

Prvi mladić. Nemaju.

Drugi mladić. E, jebem ti Indijance... Jel' barem imaju rupe za oči? Ili ćemo pljačkat' slijepi?

Prvi mladić. Imaju.

Drugi mladić. Hvala Bogu.

(Stanka. Prvi mladić gasi cigaretu.)

Drugi mladić. Koji je moj?

Prvi mladić. 'Ko?

Drugi mladić. Indijanac.

Prvi mladić. Ma, uzmi kojeg 'oćeš. Ajmo.

(Mladići izlaze iz automobila.)

7.

(Stan u stambenoj zgradi.)

Otac. Plemena su međusobno ratovala: Sjeverni su Indijanci zaratili s Kamenim narodom i s narodom Tava. Poglavice su se mijenjale, ali ratovi su i dalje trajali. Tek kad je Indijanac kojeg su nazvali "Blagi" preuzeo vodstvo, plemena su se izmirila i svi su Indijanci postali prijatelji. Nakon Blagog, Bijelo Tijelo je postao poglavica, a nakon njega Indijance je vodio Mirotvorac, koji je uspio sačuvati mir. A onda...

Dječak. A onda...?

Otac. A onda su, u velikim brodovima, na obalu Istočnog Mora, došli bijelci.

Dječak. Plave Bluze?

Otac. Kasnije su postali Plave Bluze. U početku su nosili odijela i šešire, kakvi su u to doba bili moderni. Indijanci su bijelce zvali "Dlakavi ljudi" i nisu ih se bojali.

Dječak (*Smije se.*). "Dlakavi ljudi".

Otac. "Dlakavi ljudi" su u početku Indijance nazivali braćom i činilo se da im žele dobro. No, došlo je još "Dlakavih ljudi", iz raznih zemalja, i bijelci su zaratili jedni protiv drugih... Englezi protiv Francuza... Indijanci nisu shvaćali kako se "Dlakavi ljudi" mogu boriti za zemlju koja uopće nije njihova, nego pripada Velikom Duhu, Manituu. Bijelci su Indijance uspjeli uvući u rat; neka su plemena stala na stranu Engleza, a druga na stranu Francuza, i Indijanac je krenuo na Indijanca. Bijelci su Indijance plaćali puškama i alkoholom...

Dječak (*Prekine ga.*). "Vatrenom vodom".

Otac. Da. Indijanci su se opet posvađali i englesko-francuski rat ih je razjedinio. Bijelci su dolazili u velikim brodovima i naseljavali su indijansku zemlju, potiskujući Indijance. Kasnije su im pokušali nametnuti svoju religiju i...

Dječak (*Prekine ga.*). Boga?

Otac. "Religija" je... je način na koji se vjeruje u Boga... Bijelci u svog, a Indijanci u Manitua.

Dječak. Svatko vjeruje u svog Boga?

Otac. Da.

Dječak. Zašto?

(*Stanka.*)

Otac. To je... tako. Ljudi su različiti. Razumiješ?

(Stanka.)

Otac. Mali Dabre...

Dječak. Ha?

Otac. Da nastavim?

Dječak. Da.

Otac. Znači, bijelci su htjeli da Indijanci prestanu vjerovati u Manitua. Indijanci to nisu mogli i bijelci su se jako naljutili. Još ih je više razljutilo što im Indijanci nisu željeli samo tako prepuštiti svoju zemlju. Englesko-francuski rat je, u međuvremenu, prestao i svi su se bijelci sad okrenuli protiv Indijanaca. Indijanci su se pokušali braniti, ali bili su slabiji. Neka su plemena bijelci zatvorili u rezervate, iz kojih Indijanci nisu smjeli izaći, a neka su odlučili izgladnjeti, tako da su pobili sve bizone... Kad su Indijanci vidjeli da će ih bijelci uništiti, izmislili su "Ples duhova"...

Dječak *(Tibo.)*. Duhova...

Otac. Da. Indijanci su tražili spas s neba, od Manitua, koji im je već nekoliko puta pomogao. Nadali su se da će pjesmom i plesom učiniti da bijelci nestanu s indijanske zemlje i da bizoni opet potrče prerijom.

(Otac nakratko zastane s pričom.)

Otac *(Nastavi.)*. Danima i noćima su plesali, po suncu i po snijegu, bez prestanka...

8.

(Unutrašnjost automobila. Prvi mladić vozi, Drugi je mladić na stražnjem sjedištu. Ranjen je.)

Drugi mladić *(Teško diše.)*. Nije ništa, ha...? Samo je uš'o i izaš'o...

Prvi mladić. To je bolje... Da izađe, mislim... Bolje nego da ostane unutra...

Drugi mladić. Koji je organ s te strane...?

Prvi mladić. Ne znam. Slezena. Želudac. Ne znam.

Drugi mladić. Želudac!?

Prvi mladić. Ne znam. Ne znam. Zakrpat' će te...

Drugi mladić. 'Ko će me zakrpat'? Neću da me krpaju. Nije mi ništa.

Prvi mladić. To se mora zakrpat!. Malo alkohola, gaza, zavoj i - k'o bombon...

Drugi mladić. Ne možemo ić' u bolnicu... Šta ćemo reć'?

Prvi mladić. Ne idemo u bolnicu. Idemo k Maxu. On je dobar. Krpa k'o pravi.

Drugi mladić. Kakvom Maxu?

Prvi mladić. Max je okej. Ti se samo smiri i duboko diši...

Drugi mladić. Prestani mi govorit' : "Diši." Dišem, šta misliš da radim...!?

Prvi mladić. Oprosti...

Drugi mladić. Slušaj, 'ko je taj Max? Neću da me on krpa.

Prvi mladić. Zašto? Max zna svoj pos'o.

Drugi mladić. I Crv zna svoj pos'o, pa pogledaj kud nas je pos'o! U pizdu...

Prvi mladić (*Prekine ga.*). Smiri se...

Drugi mladić. Jesam ubio tipa?

Prvi mladić. Ne znam.

Drugi mladić. Ne znaš!?

Prvi mladić. Činilo mi se da se mic'o kad smo otišli...

Drugi mladić. Pa onda nisam, zašto mi kažeš da ne znaš!?

Prvi mladić (*Nervozno.*). Nisi, dobro!

(*Stanka.*)

Drugi mladić. Otkud ga je izvuk'o? Nisam stig'o vidjet'.

Prvi mladić. Im'o ga je ispod pulta.

Drugi mladić. Zašto si ti puc'o u žensku?

Prvi mladić. Ha...? Opalio je, jebi ga... I... samo je pala.

(*Stanka.*)

Drugi mladić. Ona se nije se micala kad smo otišli.

(*Stanka.*)

Prvi mladić. Da upalim radio?

Drugi mladić. Kakvo je sad to glupo pitanje? Upali... Nemoj.

Prvi mladić. Jel' te boli?

Drugi mladić. Mislim na druge stvari...

(Stanka. Prvi mladić upali radio. Začuje se glazba.)

Drugi mladić. Marta je trudna.

Prvi mladić *(Stiša radio.)*. Molim?

Drugi mladić. Marta je trudna.

(Stanka. Prvi mladić ugasi radio.)

Drugi mladić. Šta je? Šta me gledaš?

(Stanka.)

Prvi mladić. Sereš, jel' da?

(Stanka.)

Prvi mladić. Otkad?

Drugi mladić. Tri mjeseca.

(Stanka.)

Prvi mladić. 'Oćeš cigaretu?

Drugi mladić. Daj.

(Stanka. Drugi mladić uzima cigaretu. Prvi mu je mladić pripali "Zippom".)

Prvi mladić. I šta sad?

Drugi mladić. Šta "šta sad"?

Prvi mladić. Pa, mislim...

(Stanka.)

Drugi mladić. Indijanci nam nisu donijeli sreću.

Prvi mladić. Jebeš Indijance.

Drugi mladić. Sad bi se valjda treb'o pomolit' nekom njihovom Bogu. Jel' imaju kojeg?

Prvi mladić. Imaju Manitua.

Drugi mladić. Točno. "Manitua mi." Misliš da će čut' ako ga pozovem? Ha?

Prvi mladić. Mor'o bi.

Drugi mladić (*Kašlje.*). Manitu! Diž' se! Propucali ti Indijanca, a ti spavaš... Sredi da se ovo sranje samo zakrpa i da ne moram ić' k Maxu! Čuješ...!? Manitu! Pizdo...

(Stanka.)

Drugi mladić. Nisam siguran da me čuo. Možda bi ga treb'o ljepše zamolit'.

Prvi mladić. Ma, čuo te. Manitu pomaže Indijancima.

Drugi mladić. Misliš?

9.

(Stan u stambenoj zgradi.)

Otac. I tvoj je najdraži poglavica, Mali Dabre, plesao "Ples duhova".

Dječak. Bik Koji Sjedi.

Otac. Priča se da su Bik Koji Sjedi i njegovo pleme bili najvatreniji plesači i da su do kraja vjerovali u Manituovu pomoć. Plave Bluze nisu razumjele otkud Indijancima snaga i njihov je predstavnik poslao u Washington, glavni grad Plavih Bluza, pismo u kojem je pisalo: "Indijanci plešu dan i noć, podivljali i pomahnitali. Molimo pošaljite pomoć." Pomoć iz Washingtona je ubrzo stigla i bijelci su zaustavili indijanski ples. Bika Koji Sjedi su silom izvukli iz kruga, u kojem su Indijanci plesali oko vatre, te su ga zavezali i odveli sa sobom. Ostali mu Indijanci nisu mogli pomoći; Plavih je Bluza bilo previše...

(Otac nakratko zastane s pričom.)

Otac *(Nastavi.)*. To je bio posljednji pokušaj Indijanaca da se pokušaju oduprijeti bijelcima. Kad su shvatili da im se ne mogu suprotstaviti niti oružjem, niti molitvom...

Dječak *(Prekine ga.)*. A Manitu?

Otac. Što s Manituom?

Dječak. Manitu je napravio zemlju i nebo i sunce i mjesec i sve... Za Indijance. Prije im je pomogao i... Spasio ih je od zmije, a sad... Zašto sad nije?

(Stanka.)

Otac. Zašto im sad nije pomogao?

Dječak. Da.

(Stanka.)

Otac *(Nesigurno.)*. Jer... Nije ih čuo.

(Stanka.)

Otac. Nije ih čuo, Mali Dabre.

Dječak. Ali bili su glasni...

(Stanka.)

Otac (*Kao da je sve u redu.*). Indijanci su, kad su shvatili da se ne mogu oduprijeti bijelcima, u tišini napustili svoju zemlju. Bijelci su ih smjestili u rezervate, u kojima preostali Indijanci još uvijek žive. Danas ih je puno manje; prije su postojale 2000 plemena, a sada ih je samo 300... To je kraj priče o Indijancima, Mali Dabre.

Dječak. Nije ih čuo?

(Stanka.)

Otac. Što ti je, Mali Dabre? Kao da ti se priča nije dopala...

(Stanka.)

Otac. Idemo na spavanje?

(Stanka.)

Dječak. Mama je još u dućanu?

Otac. Nije. Brzo će doći. Da te poljubi prije nego zaspiš.

(Stanka.)

Otac. Idemo? Trebaš još oprati zube...

(Stanka.)

Dječak. Kad će doći?

Otac. Sad, svaki čas. U devet su zatvorili. Treba joj pola sata do kuće...

(Stanka.)

Dječak. Zašto Manitu nije...?

(Stanka.)

Otac. Što, Mali Dabre?

(Stanka.)

Dječak. Idemo sutra na sanjkanje?

Otac. Idemo. Kao i svake nedjelje, kad ima snijega... Zašto me to pitaš?

(Stanka.)

Otac. Ha?

Dječak. Tako. I mama ide s nama?

Otac. Ide, znaš da ide.

10.

(Unutrašnjost automobila. Automobil staje.)

Prvi mladić. Evo, tu smo... Ti ostani u autu, nemoj se micat' i... Čekaj, imam iza neku deku... Idem vidjet' jel' Max doma, pa ćemo doć' po tebe... Deset minuta i gotovi smo... Stavimo ti mašnu i vozi... Odmah na nogomet... Poslije možeš k Marti, nek' te malo prigrlj...

(Prvi mladić iziđe iz automobila, obiđe ga, otvori prtljažnik, uzme deku, zatvori prtljažnik i vrati se k Drugom mladiću.)

Prvi mladić. Pokrij se...

(Stanka.)

Prvi mladić. Nisi valjda zasp'o? Pravi Indijanci nikad ne spavaju!

(Stanka.)

Prvi mladić. Čuješ?

(Stanka.)

Prvi mladić. Ej!

(Stanka.)

Prvi mladić. Eeej...

(Stanka.)

Prvi mladić. Ej...

Kraj